

Střední školy mají funkční informační systémy, které využívají pro informování veřejnosti o vzdělávací nabídce a podmínkách vzdělávání. Pro uchazeče a jejich zákonné zástupce zveřejňují na webových stránkách kritéria přijímání ke vzdělávání, předpokládané počty přijímaných uchazečů a další informace o činnosti školy.

3.3.2 Přijímání ke střednímu vzdělávání

S účinností od 1. 1. 2012 byla přijata novela školského zákona, na jejímž základě došlo k úpravám v podmínkách a průběhu přijímacího řízení. Realizované změny školy hodnotily pozitivně, protože tím byla snížena administrativní náročnost přijímacího řízení (např. snížením počtu podávaných přihlášek, způsobem vyhlášení výsledků přijímacího řízení, upravením možnosti vzetí zpět zápisového lístku) a došlo i k jeho lepšímu začlenění do organizačního schématu školního roku (sjednocením termínu přijímacích zkoušek v prvním kole přijímacího řízení pro všechny formy vzdělávání).

Zřizovatelé v některých krajích stanovili školám povinnost konat přijímací zkoušky, ale do většiny oborů středního vzdělávání byli žáci stejně jako v předchozích letech přijímáni bez přijímacích zkoušek podle hodnocení na vysvědčeních z předchozího vzdělávání a podle dalších skutečností, které osvědčovaly vhodné schopnosti, vědomosti a zájmy uchazeče (nejčastěji byla zohledňována umístění uchazečů ve vědomostních olympiádách a soutěžích). Státní kontrolu dodržování školského zákona a prováděcí vyhlášky při přijímání ke vzdělávání ČŠI uskutečnila ve 20 středních školách, v šesti z nich bylo zjištěno porušení některých ustanovení právních předpisů vztahujících se k přijímání ke vzdělávání ve střední škole.

Podíl nově přijatých žáků k celkovému počtu žáků se v navštíveném vzorku škol ve školním roce 2011/2012 pohyboval od 24, 4 % v Jihomoravském kraji až po 31,4 % v Praze. Ve všech krajích kromě Zlínského byl vyšší počet nově přijatých žáků než počet žáků, kteří v předchozím školním roce ukončili střední vzdělávání. Za celou ČR tento rozdíl činí 4 891 žáků.

3.3.3 Školní vzdělávací programy ve středním vzdělávání

Podle výpovědí pedagogických pracovníků se školy při tvorbě ŠVP potýkaly s řadou problémů – nezkušenost autorských týmů s tvorbou koncepčního dokumentu tohoto rozsahu a významu, nepřijetí ŠVP ze strany některých pedagogů, velká zátěž pedagogických pracovníků, konkurenční chování mezi školami, absence jednoznačných standardů ve středním vzdělávání, časté legislativní změny, rozdíly v používané terminologii ve školském zákoně a RVP, mnoho údajů, které vyžadují pravidelnou aktualizaci (dokument se stává nepřehledným), malá softwarová podpora pro tvorbu ŠVP, chybějící vzory (ŠVP pilotních škol velmi často nebyly v souladu s RVP). Komerčně nabízený software vedl k formalismu (doslovné kopírování obsahu RVP do ŠVP) a k nerespektování závazné struktury RVP. Mnohé z uvedených problémů ztěžují školám práci i v současnosti. Stále chybí standardizovaný nástroj pro tvorbu a průběžnou modifikaci ŠVP, časté změny legislativy a charakter některých závazných kapitol (např. materiální podmínky, personální podmínky, spolupráce s partnery) vyžadují opakované aktualizace.

ŠVP plní čtyři zásadní funkce: definování očekávaného profilu absolventa, stanovení obsahu vzdělávání (klíčové kompetence, očekávané výstupy a učivo), stanovení postupů (strategií), kterými bude vytyčených cílů dosaženo, a informativní funkce (podmínky vzdělávání).

Vzdělávací podmínky (materiální, personální) pro jednotlivé obory vzdělání by neměly být stanoveny na úrovni ŠVP, ale na centrální úrovni jako nepodkročitelné minimum (např. jako